

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 31 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.115.2021.AB

DECYZJA DIH - III/17/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 listopada 2021 r. (nr akt kontroli: KNR.8361.220.2021.NC), na mocy której na przedsiębiorcę Pana Mariusza Kluczewskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Centrum Ogrodnicze „KRZEW” Mariusz Kluczewski w Morągu, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 23 – 28 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Warmińsko - Mazurskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w placówce mieszczącej się w (...), należącej do przedsiębiorcy Pana (...)(zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 24 sierpnia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość

przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych wyrobów. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 18 października 2021 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, m.in. sprawdzili 117 partii produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając nieprawidłowości polegające na niewidocznieniu cen przy 20 skontrolowanych wyrobach oraz cen jednostkowych przy 21 pozycjach asortymentu, podsumowując 20 partii skontrolowanych wyrobów nie posiadało cen i cen jednostkowych oraz w przypadku 1 partii brak było ceny jednostkowej oferowanego do sprzedaży wyrobu.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 28 września 2021 r. (nr akt kontroli: KNR.8361.220.2021).

W dniu 15 października 2021 r. Warmińsko - Mazurski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę Pana (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 i 73 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów. W powyższym zawiadomieniu organ zwrócił się również o nadesłanie deklaracji podatkowej za ostatni rok rozliczeniowy lub oświadczenia dotyczącego wielkości obrotów i przychodu oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników.

Pismem z 25 października 2021 r. przedsiębiorca Pan (...) przesłał wyjaśnienia wskazując, m.in., że w nasiona w sklepie nie posiadały cen, bo przedsiębiorca nie wiedział do jakiej jednostki się odnieść. Firma powstała 2 lata temu i przedsiębiorca dopiero się uczy. Przedsiębiorca myślał, że otrzyma pomoc od instytucji państwowych w uświadamianiu o obowiązujących przepisach, jednak nigdy nie otrzymali żadnego upomnienia lub zwrócenia uwagi, że robią coś nie tak, chociaż ich adres i telefon jest ogólnodostępny. Przedsiębiorca wskazał, że prowadzona przez niego firma jest firmą rodzinną, z której utrzymują się trzy osoby. Poza tym wszystkie zarobione pieniądze wydawane są na rozwój firmy i zatowarowanie, bywają tygodnie, że brakuje środków na opłaty bieżących rachunków. Przedsiębiorca poinformował, że wszystkie nieprawidłowości zostały niezwłocznie poprawione oraz wniósł o niewymierzanie kary finansowej.

Warmińsko-Mazurski WIIH, pismem z 28 października 2021 r. poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania administracyjnego.

W dniu 8 listopada 2021 r. Warmińsko - Mazurski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura KNR.8361.220.2021.NC), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Pana (...), karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie w dniu 10 listopada 2021 r.

W dniu 1 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Warmińsko - Mazurskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu przedsiębiorca wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i wskazał, że „faktycznie na paru produktach brakowało ceny jednostkowej lub ceny produktu jednak nie było to świadome działanie lecz przeoczenie. Przedsiębiorca wskazał również, że jest młodą firmą i nie wszystko działa tak jak w dużych sklepach sieciowych. Zdaniem przedsiębiorcy waga naruszenia była znikoma i od razu po sugestiach inspektorów zaczęto naprawiać uchybienia, co przy kolejnej wizycie potwierdzili inspektorzy. Przedsiębiorca wskazał jednocześnie, że zgodnie z art. 189 f § 1 Kpa można odstąpić od wymierzenia kary jak te przesłanki zachodzą.

Pismem z dnia 8 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub

w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiątą wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę Pana (...), od decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 listopada 2021 r. (sygnatura: KNR.8361.220.2021.NC), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach wyrobów (20 partii) i cenach jednostkowych wyrobów (21 partii).

Przedsiębiorca w odwołaniu wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i wskazał, że „faktycznie na paru produktach brakowało ceny jednostkowej lub ceny produktu jednak nie było to świadome działanie lecz przeoczenie. Przedsiębiorca wskazał również, że jest młodą firmą i nie wszystko działa tak jak w dużych sklepach sieciowych. Zdaniem przedsiębiorcy waga naruszenia była znikoma i od razu po sugestiach inspektorów zaczęto naprawiać uchybienia, co przy kolejnej wizycie potwierdzili inspektorzy. Przedsiębiorca wskazał jednocześnie, że zgodnie z art. 189 f § 1 Kpa można odstąpić od wymierzenia kary jak te przesłanki zachodzą.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że skarżący nie podważa ustaleń kontroli, a wskazuje na niewielką ilość wyrobów w stosunku, do której stwierdzono brak cen oraz że stwierdzone nieprawidłowości nie były wynikiem świadomego działania..

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 28 września 2021 r. (nr akt kontroli KNR.8361.220.2021), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną i ceną jednostkową. Badaniem objęto 117 partii towarów, kwestionując z uwagi na niewidocznienie cen 20 partii i cen jednostkowych przy 21 partiach towarów. Prezes UOKiK podkreśla również, że obowiązki nałożone ww. przepisami dotyczą wszystkich placówek, w których prowadzona jest sprzedaż detaliczna wyrobów, i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep samoobsługowy, czy mały czy duży. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku

określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że przedsiębiorca Pan (...), nie wykonał ciężących na nim obowiązków wynikających z wyżej przytoczonych przepisów ustawy o informowaniu o cenach .

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach w przypadku 20 partii i cenach jednostkowych 21 ze 117 poddanych ocenie towarów (zakwestionowano uwidacznianie cen ok 17 proc. skontrolowanych wyrobów). Ponownie podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Mając na uwadze powyższe, niewielki przychód przedsiębiorcy oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że nie toczyło się dotąd żadne postępowanie

w przedmiocie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, kara w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) jest karą optymalną.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 21 skontrolowanych produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ich cenie jednostkowej oraz w przypadku 20 produktów o cenie jaką konsument musi zapłacić za dany produkt (na 117 wszystkich skontrolowanych wyrobów). Należy w tym miejscu również dodać, że w przypadku 20 ww. zakwestionowanych wyrobów brakowało zarówno cen jak i cen jednostkowych, co powodowało brak przekazania konsumentom jakichkolwiek informacji o cenach oferowanych wyrobów. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, na co wskazuje strona w odwołaniu, to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji również stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Warmińsko - Mazurskiego WIIH wymiarze. Ponadto Prezes UOKiK odnosząc się do kwestii poruszanej przez stronę, że jest on młodym przedsiębiorcą, wskazuje że zgodnie z zapisem z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej prowadzi on działalność od 12 sierpnia 2019 r. Mając na uwadze zapisy art. 21a ustawy Prawo przedsiębiorców mówiące, że jeżeli przedsiębiorca wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej narusza przepisy prawa związane z wykonywaną działalnością gospodarczą w okresie 12 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy, zaprzestanie naruszania i usunięcie ewentualne skutki naruszenia, to organ odstępuje od nałożenia kary poprzestając na pouczeniu. W omawianym przypadku taka sytuacja nie miała miejsca, gdyż w czasie prowadzenia kontroli przez inspektorów reprezentujących Warmińsko - Mazurskiego WIIH, przedsiębiorca prowadził swoją działalność już ponad 2 lata.

Jednocześnie w odwołaniu do powyższego Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)